

THE CHABAD HOUSE

COMPASS

NAVIGATING THE WORLD OF SHLICHUS FOR SHLUCHIM BY SHLUCHIM

ISSUE 11 TAMMUZ 5775

תמוז תשע"ה

"ליכטיגקייט ציהט צו"

Shluchim and Shluchos Share
Their Experiences

INSIDE

Is Hebrew School Old School?

*Eyes on the Future of
Extracurricular Jewish Education*

On Prayers and Partitions

The Origins of Mechitza and FAQs

21-35

*How Every Shliach Can Cater
to this Unique Demographic*

Not Just Another Camp

A Closer Look at Our Keys to Success

COMPASS

BOARD OF MERKOS L'INYONEI CHINUCH

EXECUTIVE COMMITTEE

Rabbi Yehuda Krinsky,
Chairman
Rabbi Moshe Kotlarsky,
Vice-Chairman

Rabbi Chaim Block
Rabbi Yisroel Deren
Rabbi Moshe Feller
Rabbi Zalman Aharon
Grossbaum
Rabbi Mendy Herson
Rabbi Shmuel Kaplan
Rabbi Zev Katz
Rabbi Sholom Ber Levitin
Rabbi Avrohom Shemtov
Rabbi Nechemia Vogel
Rabbi Yitzchok Wolf

The *Chabad House Compass Magazine* was started for shlichim by shlichim as a platform to educate each other, give each other chizuk to be the ultimate Chossid, and go back to the core of why they went on shlichus.

Issue 11 | Tammuz 5775

The *Chabad House Compass Magazine* is published four times a year by Merkos Suite 302, a division of Merkos L'Inyonei Chinuch.

770 Eastern Parkway, Suite 302
Brooklyn, NY 11213
718-467-4400

www.compassmagazine.org

Credits

MERKOS SUITE 302

Chairman

Rabbi Moshe Kotlarsky

Executive Director

Rabbi Mendy Kotlarsky

Editor-in-Chief

Mrs. Elky Raitport

Rabbinic Advisory Board

Dayan Levi Yitzchok Raskin
Rabbi Yosef Y. Shusterman

Editorial Board

Rabbi Ben Zion Chanowitz
Rabbi Moshe Feller
Rabbi Mendel Kotlarsky
Rabbi Efraim Mintz
Rabbi Hershey Novack
Rabbi Falik Schtroks
Rabbi Michael Seligson
Rabbi Motti Seligson
Rabbi Mendy Shanowitz
Rabbi Mendel Shmotkin
Mrs. Vivi Deren

Hebrew Copy-Editor

Rabbi Bentzi Sasson
Rabbi Chaim Twerski

Creative/Art Director

Ms. Nechama Marcus

Graphic Designer

Mrs. Chanie Brod
Ms. Nechama Marcus
Rabbi Levi Groner
Mrs. Annita Soble

Assistant Graphic Designer

Rabbi Berel Kesselman

Illustrations

Mrs. Annita Soble

Photo Credits

JEM/The Living Archive

Marketing

Rabbi Duvi Feldman

Printing

The Printhouse

Special thanks to

Mrs. Fraidy Brook
Rabbi Mendel Chaiton
Rabbi Mendy Dookman
Rabbi Sender Engel
Rabbi Beryl Frankel
Rabbi Mendel Gourarie
Rabbi Shneur Nejar
Ms. Malka Phillips
Rabbi Ezriel Raitport
Rabbi Nochum Schapiro
Rabbi Michael Seligson
Rabbi Elkanah Shmotkin
Rabbi Levi Treitel

COMMENTS? QUESTIONS? SUGGESTIONS?
editor@compassmagazine.org

ADVERTISE WITH US:
ads@compassmagazine.org

PLEASE NOTE

This magazine is intended for shlichim and shluchos only. Advice and opinions belong to the contributing shlichim and shluchos. We are not responsible for ad content.

Thank you

Compass Magazine is honored to feature unique and historic photos from Jewish Educational Media's Living Archive photo collection. The Living Archive is a project to preserve, and provide access to the video, audio, and photographic recordings of the Rebbe. These photos are copyright by JEM and are available at the livingarchive.org

**Look for these
photo ID numbers!**

JEM / The Living Archive #000000

Table of Contents

Shluchim and shluchohs share their experiences

ON THE COVER

34

ליכטיגקייט ציהט צו

How do you ensure that your Chabad House maintains the standards of a Chabad House that promotes the Rebbe's

unique vision? How do you make decisions accordingly even when under duress, regardless of the repercussions your decisions may have?

IN EVERY ISSUE

6 WELCOME

דבר מלכות

8 אוהב את הבריות ומקרבן לתורה

10 LETTERS TO THE EDITOR

מענות הרבי

14 ליכטיגקייט ציהט צו

הלכה

ON PRAYERS & PARTITIONS

24 A Closer Look at Mechtiza

SHLUCHIM AND SHLUCHOS SHARE

34 Promoting the Rebbe's Vision

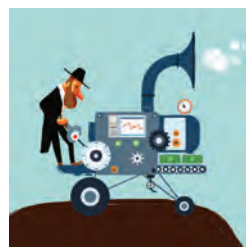
72 IS HEBREW SCHOOL OLD SCHOOL?

Within the last 10 years, there has been a growing level of discontent in traditional Jewish communities with this model of education, begging the question, has Hebrew school had its day?

46 21-35

Though the interests of young adults may vary from location to location, we know that we need to make it our business to reach them and help them add Yiddishkeit to their lives. But how?

24 ON PRAYERS & PARTITIONS

A closer look at the origins of mechtiza, as well as answers to frequently asked shaylos regarding mechtiza specifications and positioning. Part 1 of a two-part series.

PLUS:

מען דארף קענען די מלאכה

54 The Art of Fundraising Through the Lens of the 39 Melachos

PHOTO ESSAY

82 Writing to the Rebbe

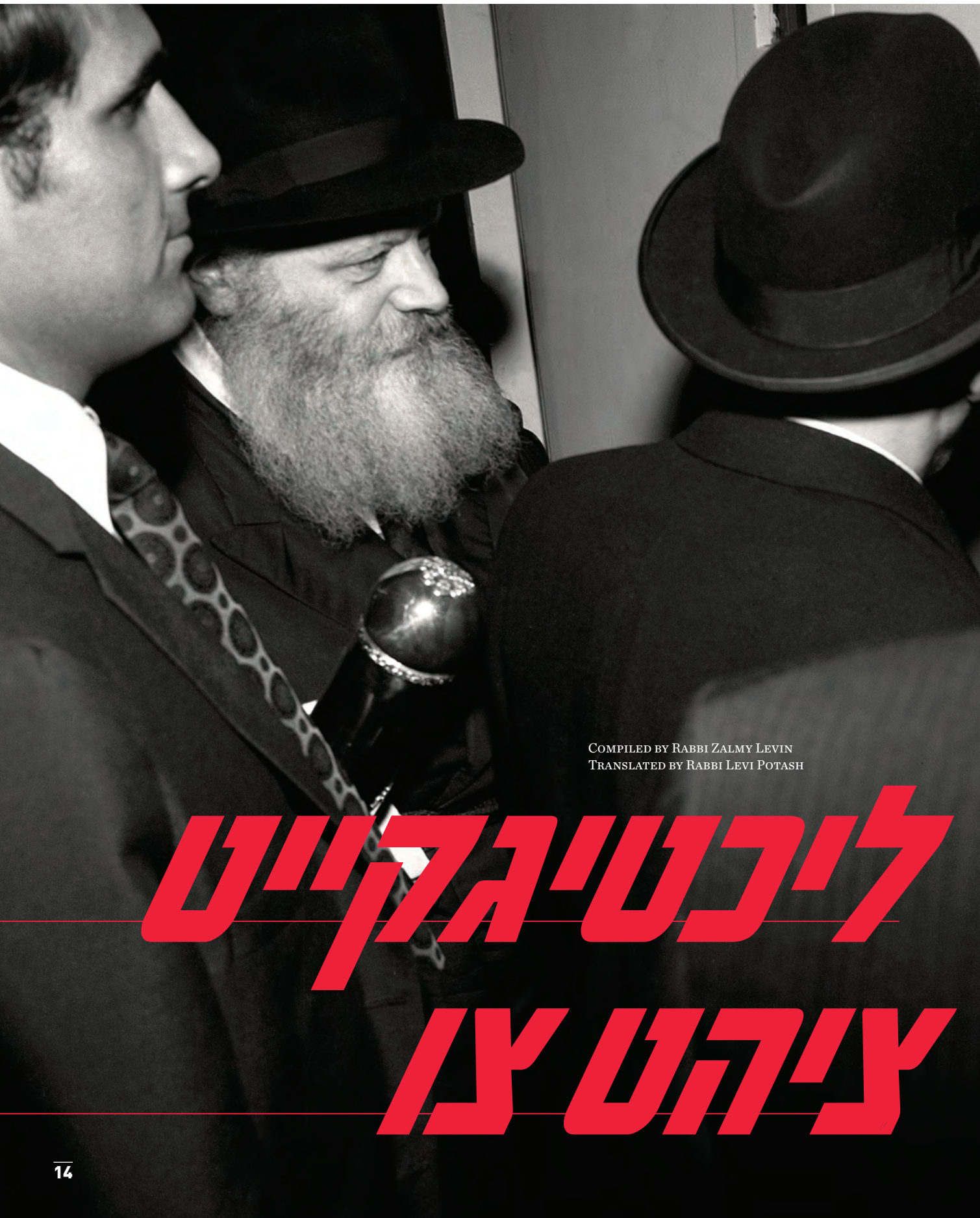
FEATURE 60

Not Just Another Camp

What is it that has made Gan Yisroel so successful all these years? And what is the key to success for Gan Yisroel camps today?

A closer look at our keys to success

COMPILED BY RABBI ZALMY LEVIN
TRANSLATED BY RABBI LEVI POTASH

ליכטיגקייט ציהטען

*Where a lantern is
placed, those who seek
light gather around
— for light attracts.*

(HaYom Yom, 13 Teves)

כשמעמידים
פנס - מתקבצים
החפצים באור,
כי אור ממשיך -
ליכטיגקייט ציהט צו.

(היום יום י"ג טבת)

נישט פיפטי-פיפטי

פונקט ווי א מענטש וויל נישט איינגיין אויף
פשרות אין זיין פיזישן צושטאנד - אויף
א "פיפטי-פיפטי"-געזונטהייט, האלב
געזונט און האלב נישט, ח"ו - אזוי אויך אין
רוחניות'דיגן לעבן קאן א איד נישט איינגיין
אויף א "פיפטי-פיפטי"-אידישקייט.

און פונקט ווי א געזונטער מענטש דארף זעהן
צו געפינען זיך אין א געזונטער אומגעבונג
און טאן אלעס מעגליכעס, אז די אומגעבונג
זאל זיין געזינטער, אזוי אויך אין רוחניות'דיגן
לעבן האט יעדער איד א פליכט צו זיך און
זיין פאמיליע, און צו דער סביבה ארום - צו
פארשפרייטן די ליכטיגקייט און ווארימקייט פון
תורה און מצוות און געזונטער מאכן ארום זיך.

(אנ"ק ח"ט ע' שכת ואילך)

*Just as a person does not wish to settle
for fifty-fifty with regard to his physical
health - being half healthy and half
unhealthy - so, too, with regard to a
Jew's spiritual health. A Jew cannot
settle for a fifty-fifty Yiddishkeit.*

*And just as a healthy person
must ensure that he is in a healthy
atmosphere, so, too, when it comes to
spiritual life, each person has a duty
to himself and his family to spread the
light and warmth of Torah and to make
his surroundings spiritually healthier.*

EVENT: PRIVATE
AUDIENCE WITH
PRESIDENT ZALMAN
SHAZAR
13 ADAR, 5731
PHOTOGRAPHER:
SCHILDKRAUT,
VELVEL
PHOTO ID: 108374

EVENT: PRIVATE
AUDIENCE WITH
PRESIDENT ZALMAN
SHAZAR
4 SHEVAT, 5733
PHOTOGRAPHER:
SCHILDKRAUT, VELVEL
PHOTO ID:108422

חזקה לתעמולה שאינה חוזרת ריקם

...נעם לי לקרות במכתבו אשר באו אחדים לשוחח עמו ע"ד ענייני יהדות וחסידות מבלי כל השתדלות בזה, ומה שכותב שאינו יודע איך להתנהג, כבר מלתי אמורה בכ"מ שצריכה ההנהגה להיות בדרכי נועם אבל בתוקף המתאים. והנקודה, אשר אף שמקרים כאו"א משראל וכמ"ש בתניא פרק ל"ב ובכ"מ, קירוב זה כולל ג"כ לקרובם תחת כנפי השכינה מתאים להבנתם מעמדם ומצבם, שזה מכריח לפעמים לא לתבוע בכל התוקף שברגעא חדא ובשעתא חדא יתהפכו מן הקצה אל הקצה, אבל הסברה נחוצה על אתר (בכדי שלא ילמדו מזה שישנם מצות שאפשר לוותר עליהם או שאינם שייכים אלא לחוג פלוני), כי תורה אחת לכולנו, אלא שמפני חולשת בריאות נפשו, מדברים אתו עכשיו ע"ד מצות פלונית, אבל ידע ידע שישנן עוד כו"כ ושגם הוא מחויב בהם, וק"ל, ובטח יראה פרי טוב בעמלו בזה, וכהוראת נשיאנו הק' חזקה לתעמולה שאינה חוזרת ריקם.

(אג"ק ח"ד ע' ט)

I was happy to read in your letter that some people came over to you to speak with you about Yiddishkeit and Chassidus, and that this happened without any effort on your part.

You mentioned that you don't know how to go about this. I have said before that this should be done in a pleasant way, yet with the appropriate firmness. The point is that we should be mekarev every Yid according to his state and station in life, which means sometimes not to insist that he jump in and turn his whole life around in one moment. At the same time, however, it is important to explain that we all have the same Torah and that only due to his spiritual weakness are we focusing only on one mitzvah at a time. He should know that there are other mitzvos that his is obligated to fulfill, as well (so that he doesn't erroneously conclude that some mitzvos don't apply to him or only apply to certain groups).

Surely you will see good fruits from your efforts in this regard. Our nossi has told us that there is a chazoko that hard work does not go for naught.

בנחת ובתוקף

מען דארף ריידן מיט א אידן וועגן תורה ומצוות, און אויב עס פועלט ניט, דארף מען ריידן נאך אמאל. אויב אפילו יענער־בריקעט זיך, דארף מען אויך ניט נתפעל ווערן. אדרבה, פון דעם וואס ער בריקעט זיך, איז א רא"א אז אים רירט עס אן. במילא דארף מען ריידן מיט אים נאך אמאל און נאך אמאל ביז עס וועט זיך ביי אים צונעמען.

מען דארף גיין מיט א תוקף. מען דארף טאקע ריידן בדברי נחת כדי עס זאל נתקבל ווערן, (וכפתגם כק מו"ח אדמו"ר: מען דארף יענעם ניט אראפרייסן דעם נאז) אבער — מיט א תוקף. און אז מען וועט ריידן בנחת ובתוקף, וועט מען מצליח זיין.

(משיחת אחש"פ ה'תשי"ב (לקו"ש ח"א ע' 128))

We need to speak to Yidden about Torah and mitzvos. And if our speaking doesn't make an impact, we need to speak to them again. Even if the person is "kicking and screaming" you should not be affected. On the contrary, the fact that he is making a fuss means that you are getting through to him. Speak to him again and again until he will take to it. Of course, this should be done in a pleasant manner—the Frieddiker Rebbe once said, "You don't have to tear off the person's nose!"—but, at the same time, you should speak firmly. When you will speak with a combination of pleasantness and firmness, you will succeed!

חינוך תורני מבלי כל פשרות

...במענה להתאור דעסקנות הצבורית וביחוד בשדה החינוך, הרי גודל ערך עבודה זו, אין לשער. ובמילא לדעתי אין מקום כלל למחשבות לעזבה. אלא שכבר באה העת להכיר בהכרח הגמור לעזוב את דרך הפשרות, ואם בשנים מקודם ה' מקום לשקו"ט אם כדאי לוותר על חלק מהעיקר בשביל להציל את החלק השני של העיקר (וכותב אני בדיוק מקום לשקו"ט, כי המסקנא גם אז היתה שאם יתחילו בוותר על חלק מהעיקר הרי סו"ס מוותרים על כולו), הרי עתה ברור הדבר לאחר הנסיון של עשיריות בשנים.

ורואים שדרך הפשרות שונות ומשונות הביא לתוצאות נוראות, ופשיטא שצריך לעמוד חזק על הבסיס של חינוך תורני מבלי כל פשרות, אשר אז רק אז יש לקוות שיצילו את הדור הצעיר ובמילא גם את הבינונים והזקנים. ועוד זאת הראה הנסיון בדור האחרון, שהנוער בעצמו לועג לאלו ההולכים בדרך הפשרה, באמרם שאלו המפשרים לו היו מאמינים בעצמם באותם הדיעות שהם מלמדים אותם, לא ה' אצלם מקום לפשרה, ובפרט בדברים הקשורים עם תורת ה', שמוכן אשר אין לבשר ודם יפוי כח לעשות פשרות בעניניו של הקב"ה. (אג"ק ח"ז ע' רלח ואילך)

As far as your work in the field of chinuch, you cannot imagine how great this work is. Therefore, you should not even consider leaving your position. However, the time has come to completely abandon the approach of compromise. Even if in past years there may have been room to consider letting some things slide in order to save the essentials, (although even then the decision should have been not to compromise,) now, after years of experience, it has become clear [that this is not necessary].

We have seen that the path of strange and foreign compromises has led to terrible consequences. As such, it is clear that we need to stand strong on the foundation of a Torah chinuch without any compromises. This is the only way we can hope to save the next generation. Additionally, the youth laugh at those who allow for compromise. They claim that if these people really believed in what they are teaching, there would be no room for compromise. This is especially so when it comes to matters of Torah. It is obvious that a human being cannot make changes to Hashem's principles.

EVENT: PRIVATE
AUDIENCE WITH
PRESIDENT ZALMAN
SHAZAR
4 SHEVAT, 5733
PHOTOGRAPHER:
SCHILDKRAUT, VELVEL
PHOTO ID108432

אין חכם כבעל הנסיון

כאשר כ"ק מו"ח אדמו"ר הגיע לאמריקא, לפולין וכיו"ב, היו כאלו שחששו וטענו שאם ילכו בדרך זו, לא יהי' אף אחד... ובמילא צריכים לילך בדרך של פשרות. ובסופו של דבר התברר שדוקא דרכו של הרבי, לא להניח פשרות וקולות, דוקא דרך זו הצליחה, לא רק באיכות, אלא גם בכמות – שהיו ריבוי תלמידים.

והסיבה לכך היא – שכאשר הולכים בדרך של פשרות, רואים התלמידים שנותנים להם לא חינוך אמיתי מצד עצמו, אלא מתנהגים עמהם לפי רוח הזמן; אבל כאשר לא מניחים שום קולות, אזי מרגישים התלמידים שנותנים להם ענין עקרוני ("מיט א פרינציפ"), ענין אמיתי שאינו משתנה לפי רוח הזמן. וענין זה גופא מביא תנועה של קירוב מצדם של התלמידים.

ועוד מעלה בזה: טבע האדם הוא שכאשר יודע שלא יוכל לפעול מאומה – אזי מלכתחילה לא יתווכח. כאשר יודעים שכאן (בישיבה זו) לא יוותרו על שום דבר – לא יתווכחו ההורים מלכתחילה, ויחשבו, מילא, הילד (או הילדה) שלי יהי' קצת יותר אדוק ("פרימער אַ ביסל").

ומלבד כל הסברות הנ"ל – הרי "אין חכם כבעל הנסיון", והנסיון הראה במוחש, כאמור, שכל אלו שהלכו בדרך של פשרות, הלכו סוכ"ס לכיוון השמאלי ("אלץ לינקער"), וכל אלו שהלכו בדרך ללא פשרות, הצליחו הן באיכות והן בכמות.

(משיחת אסרו חג השבועות ה'תשט"ו (תו"מ חי"ד ע' 136 ואילך))

When the [Friediker] Rebbe came to Poland, to America and to other places, there were those who argued that if he will continue this way, there will be nobody left...so we need to compromise. In the end, it turned out that davka the Rebbe's path of no compromise was successful, not just qualitatively but also quantitatively, in attracting many students. The reason is for this is that when you compromise, the students realize that you are giving them a chinuch that is not authentic; you're just following the fad of the time. But when you don't allow any leniencies, the students sense that you are conveying something with a principle that doesn't change with the winds of the times. That itself brings the students closer. There is another aspect. The nature of people is that when a person knows he cannot change the situation, he doesn't argue about it. When they know that in this yeshiva there is no flexibility on the Torah's standards, the parents won't argue about it. They'll [accept the situation and] think, "Nu, so my child will end up a little more frum." The bottom line is that experience has shown that whoever followed the path of compromise, ended up going "to the left." And all those who upheld the standards succeeded both qualitatively and quantitatively.

4 SHEVAT, 5733
PHOTOGRAPHER:
SCHILDKRAUT, VELVEL
PHOTO ID: 108322

שלא יושפעו מהאווירה

...תקוותי שמשגיח בעינא פקחא ובשימת לב הדרושה על עניני צאגו"ח. וכנראה המצב שם בחדשים האחרונים מבולבל ביותר, ומוכרח שזקני אנ"ש על אתר יתווכו און אויסגלייכען הענינים בעוד מועד. וגם בההוספה לאחרונה – בהנסיעות וביקורים במקומות שונים שגדולות יש לפעול עי"ז, אבל, לאידך גיסא, אחריות מיוחדת בדבר. ועוד נקודה – שבאופן דיפלומטי יש לסדר שלא יסעו כאלו שיש לחשוש שיושפעו מהאווירה דשם, עס קען זיך עפעס צוקלעפען ח"ו. מובן שכהנ"ל – סודי. ואל בינתו אשען איך לכלכל כל דבר. ("מקדש מלך" ח"א ע' 120 ואילך)

...It is my hope that you are carefully monitoring the work of Tzach. It seems that over the last few months things have been very mixed up. It is imperative that the local elders of Anash sort all of this out in a timely manner. It is especially important that you take action with regard to the recent trips and visits to various places [to spread Yiddishkeit and Chassidus]. However, this is also a great responsibility. Additionally, you should ensure, diplomatically and secretly, that those who would be adversely affected by the surroundings should not go on these trips. I trust your judgment in this.

**EVENT: PRIVATE AUDIENCE
WITH PRESIDENT ZALMAN
SHAZAR**
13 ADAR, 5731
PHOTOGRAPHER:
SCHILDKRAUT, VELVEL
PHOTO ID: 108338

משיח נאו!

...והנה, הנהגה זו צריכה להתבטא גם בשעה שהולך לדבר עם הזולת — שלכל לראש עליו לצעוק "משיח נאו!" ... ולצעוק עד כדי כך, שגם הזולת עצמו יתחיל לצעוק "משיח נאו!"...

לכאורה, יכול מיישהו לטעון: היתכן, כאשר רוצים לפעול על הזולת — צריכים להתנהג כמו גנטלמן... לכל לראש צריכים לתת לו "שלום עליכם", ולשאול אותו: מה שלומך ואיך אתה מרגיש, ובשפת המדינה דווקא: "האו דו יו דר", ואז להתעניין בשלום אשתו ובני ביתו, לשאול אותו כיצד מתנהלת פרנסתו, מה עשה ומה מתכוון לעשות, וכידי, ואז להתחיל לדבר עמו אודות עניני יהדות, החל מאלף בית של יהדות, הסיפורים אודות עד שיגיע לאחרית הימים, "אט אט קומט משיח" — הנהגתו, טוען הוא, כהנהגת הבעש"ט... כידוע הבעש"ט שהי מתעניין בשלומם של כל יהודי ובני ביתו, בפרנסתו וכו', כדי שיישיב בירון השם, ורק אז הוא מדבר עמו אודות עניני יהדות, אבל להתחיל לצעוק "משיח נאו!" — הנהגה מזרחית היא זו... אדרבה — טוען הוא: "דברי חכמים בנחת נשמעים", בשיבוש הדעת ובמתינות (יסטאטעטשנע), "עקב בצד אגודל", ואז, איזה רושם על הזולת — טוען הוא — תעשה הצעקה "משיח נאו!"...

הנה לאמיתו של דבר — ההיפך הוא הנכון: אדם נורמלי לחלוטין — לבוש כאדם נורמלי ומדבר כאדם נורמלי כן, ולפתע מתחיל לצעוק "משיח נאו!"... דוקא הנהגה כזו היא זו שפועלת ומעוררת אצל הזולת את הפנימיות שבו,

שלאמיתו של דבר, גם נפשו צועקת "משיח נאו!"... מצד פנימיות נשמתו — חפצו ורוצו של כארא ישראל בגאולה האמיתית והשלמה, "משיח נאו". צריכים רק להסיר את הקליפה החיצונית, המכוסה אף היא בשכבת אבק ובין... כדי לגלות את פנימיותו. ולכן: כאשר יגש אליו עם כל גינוני הנימוס — לא יוכל אפילו להוריד את האבק והבוץ שמכסה על הקליפה החיצונית. משאך כאשר יגש אליו ויצעק "משיח נאו", יעזר זיך איין, אידן דארפן האבן משיח'ך... — עי"ז יסיר את הקליפה החיצונית, ובמילא, תתגלה פנימיות נשמתו!

ומעשה שהי אצל אחד השלוחים: פעם נכנס שליח לביתו של יהודי נכבד, אדם מוצלח ביותר ובעל אמצעים, הן בענינים גשמיים, ולפי דעתו — גם בענינים רוחניים, בעניני חכמה ושכל כן, על מנת לקרב אותו ליהדות.

אותו יהודי לא הי מוכן להשתכנע כל כך מהר, ובהיותו בעל שכל רצה להבין כל דבר בשכלו. שאל שאלות והתווכח על כל פרט ופרט, שכן, לקלוגינקער ישנם גם טענות שכליות, לא רק מצד השכל דנוחב, אלא אפילו מצד השכל דנפש השכלית...

תוך כדי היותם שקועים בכל להט נשמתם בעיצומו של וויכוח שכלי, עיין הלה בא מספרי החכמה שהיו מונחים אצלו, כדי לנסות ולהוכיח את צדקתו בויכוח. כשהרים את עיניו מהספר כדי להמשיך בויכוח — לא האמין למראה עיניו: בן שיחו — השליח — עומד עם הפנים לקיר ומתענענע...

שיחתם נמשכה זמן רב, וכאשר הבחין השליח שעוד מעט תשקע השמש — נעמד להתפלל מנחה.

וראה זה פלא: הנהגה בלתי מנומסת זו — להפסיק לפתע באמצע וויכוח שכלי, מבלי לבקש סליחה מחבירו לוויכוח שהתפנה מכל עיסוקיו והזמינו לביתו... דוקא הנהגה זו היא שגרמה להתחלת המהפכה בלבו של אותו יהודי, עד שבמשך הזמן נתקרב ליהדות, ולא עוד, אלא שהוא בעצמו קירב ליהדות עשרות ומאות יהודים...

יהודי הנל לא ידע תפלה מהי. הדבר שממנו התרשם עמוקות, עד שנעשתה "מהפכה" בלבו — לא הי אלא העובדה שלפתע ישיב בן שיחו את כל כללי האנטלגנציה הנהוגים בין בני אדם, שלפיהם התנהג בן שיחו במשך כל זמן פגישתם, והתנהג כאדם שאינו מן הישוב — לעמוד עם הפנים לקיר ולהתענענע!...

סיפור זה - נודע בדרך מקרה, וכמויות ישנם עשרות, מאות, ואפילו אלפים...

והעיקר: אין צורך בראיות והוכחות - "טעמו וראו"..." ינסה כא"א דרך זו ויראה בעצמו את התוצאות!

ומזה מובן גם בנוגע לעניני ד"משיח נאו" - שזוהי ההוראה שלמדים מקרבנו של מנשה בשימיני בניסן - שדווקא הצעקה "משיח נאו" היא זו שתפעל ותעורר את הזולת.

(משיחת ש"פ צו, שבת הגדול, תשמ"ה (תו"מ)
התועודויות תשמ"ה ח"ג ע' 1649 ואילך))

**EVENT: PRIVATE AUDIENCE
WITH PRESIDENT ZALMAN
SHAZAR**
13 ADAR, 5731
PHOTOGRAPHER:
SCHILDKRAUT, VELVEL
PHOTO ID: 108375

...This should express itself to the extent that when you go speak to another person, the first thing you should do is scream, “Moshiach now!” and to do this to the extent that the other person will also scream, “Moshiach now!”

Some people may argue that when you want to affect someone, you should speak like a gentleman. First, you should greet him and give him shalom aleichem and ask him how he is doing, and specifically in the language of the country: “How do you do?” Then, you should inquire with regard to the welfare of his wife and children and ask how he is doing in business, etc. Only afterward, should you begin to speak with him about Yiddishkeit, and in an orderly manner, beginning with the basics of Yiddishkeit and working your way toward the “end of days,” saying “Moshiach is coming very soon.”

The person claims that he is following in the ways of the Baal Shem Tov, who would first ask people how they were doing so that they would answer “Boruch Hashem.” Only then would he speak to them about Yiddishkeit. But to start off by calling out “Moshiach

now”? It seems like a crazy thing to do! What kind of impression will this make on the other person?

Indeed, however, the opposite is true: When someone who is completely normal, dressed normally and speaking normally, etc. starts to scream, “Moshiach now,” it is precisely this that will awaken the inner spark of the other person. The truth is that at the core of his neshama, the other person also wants Moshiach! It’s just that we have to remove the dust and mud that are covering his essence. Approaching him in a gentlemanly manner will make it impossible to remove even the outer layer of dust and mud! When the person approaches someone and cries, “Moshiach now!” and “Listen here, Yidden need Moshiach!” he will remove the outer coverings and reveal the essence of the person’s neshama.

The following story happened with a shliach:

Once, a shliach went to visit a respected, successful, materially wealthy—and, according to himself, also spiritually wealthy—Jew in his home in order to bring him closer to Yiddishkeit. This

Jew wasn’t going to be persuaded so fast; being an intellectual, he had many questions and arguments.

While they were deeply in the midst of debating, this fellow looked into one of his books in order to try and prove a point. When he looked up, he couldn’t believe his eyes. The shliach was standing by the wall and swaying! The discussion had gone on late and he needed to daven mincha.

Here is the amazing thing; this impolite action—to stop in the middle of a discussion without excusing himself—is what triggered a “revolution” in this fellow’s heart to the extent that he eventually became frum and was mekarev hundreds of others to Yiddishkeit! This Jew didn’t know what davening was but watching the shliach forget all the rules of etiquette and stand by the wall and shuckle made a very deep impression upon him.

This is just one story; there are tens, hundreds, even thousands more just like it. There is no need to prove this point; go and try it and see the results for yourself.

The same applies to “Moshiach now.” Davka the cry of “Moshiach now” is what will awaken and inspire the other person.

A CLOSER
LOOK AT
OUR KEYS
TO SUCCESS

NOT JUST ANOTHER CAMP

CONTRIBUTORS:

RABBI BORUCH SHLOMO CUNIN, LOS ANGELES, CALIFORNIA

RABBI NISSAN DOVID DUBOV, WIMBLEDON, ENGLAND

RABBI MOISHE Y. ENGEL, LONG BEACH, CALIFORNIA

RABBI SENDER ENGEL, LONG BEACH, CALIFORNIA

RABBI ZALMY KUDAN, S. BARBARA, CALIFORNIA

RABBI BEREL MOCKIN, MONTREAL, QUEBEC

MRS. SIMIE SCHATROKS, SURREY, BRITISH COLUMBIA

PHOTOS COURTESY OF THE HEBREW ACADEMY
ALUMNI ASSOCIATION PHOTO COLLECTION
(UNLESS OTHERWISE INDICATED).

Launching a camp can be a daunting prospect. No matter the size of the camp, it is unquestionably a huge undertaking, carrying with it much responsibility. The effects, however, are immeasurable. Listening to the way the Rebbe spoke about camp throughout the years clearly indicates how much the Rebbe valued its significance and potential. Indeed, thousands of Jewish lives have been positively transformed by the Gan Yisroel experience. So, what is it that has made Gan Yisroel so successful all these years? And what is the key to success for Gan Yisroel camps today?

Photo courtesy of Camp L'man Achai

US
Postage
Required

"אמיתית השם 'מחנה' שייך רק כאשר מדובר אודות מקום שמתנהל ברוח התורה והיהדות — 'על פי ה' יחנו'. וענין זה מודגש באופן החינוך שמקבלים הילדים שנמצאים ב'מחנה גן ישראל', 'מחנה' שצריך להיות 'דוגמא חי' לכל שאר המחנות, שגם הם יתנהגו באופן המתאים, שאז יהיו הם ראויים לאמיתית השם 'מחנה'." (משיחת ש"פ עקב, כ"ף מנ"א, ה'תשמ"ג, תו"מ התוועדות תשמ"ג ח"ד ע' 1895)

"The true name 'מחנה' can only be used when talking about a place that is run in the spirit of Torah and Yiddishkeit, as the posuk says, 'על פי ה' יחנו', according to the instruction of Hashem they camped. "This is emphasized by the type of chinuch the children in Camp Gan Yisroel receive. It should set a positive example for all the other camps, so that they, too, behave appropriately and be worthy of the true name 'מחנה'." (Toras Menachem Hisvaaduyos 5743 v.4 p. 1895)

Though times may have changed since Camp Gan Yisroel's inaugural summer in Ellenville, New York in 5716, the goal and principles by which the Rebbe established it have not. Here is how camp directors throughout the years have worked to ensure that their camp indeed be worthy of carrying the Machane Gan Yisroel name.

BEING PROUD OF WHAT SETS US APART

“Though, over the years, the number of recreational summer options for children has multiplied, boruch Hashem, we are fortunate enough to have Yiddishkeit and Chassidus as our unique offering and we are maximizing it! It’s what makes us better and more attractive than any other camp.

—*Rabbi Boruch Shlomo Cunin,
Los Angeles, California*

“The Gan Yisroel brand as the Rebbe established it, was one of authentic Yiddishkeit given over in a fun and safe manner. We went to camp charged with fulfilling the Rebbe’s mission and were focused to give it all we had. Gan Yisroel’s claim to fame was always its highly dedicated, warm and energetic staff whose Chassidishe chayus and gefihl was contagious and infused every moment of each day. In fact, it was this unique chayus that was unanimously credited for quickly doubling and tripling attendance at camps across the globe.

—*Mrs. Simie Schtroks, Surrey, British Columbia*

“We retain the integrity of our standards throughout, just without an ‘in your face approach.’ For example, the camp is set up with separate divisions for girls and boys but they are each referred to with themed names instead of ‘Boys’ Division’ and ‘Girls’ Division.’ The highly anticipated ‘Special Activities Week’ is conveniently scheduled during the Nine Days, replacing the daily swim activities.

—*Rabbi Sender Engel, Long Beach, California*

Photo courtesy of Camp L'man Achai

למלא את הזמן בתוכן אמיתי

"אין להניח את הילד במצב של זמן ריק מכל תוכן, ואף אם הילד לא מרגיש זאת, הרי, האמת היא שאם אין בו תוכן, הרי זה זמן 'ריק' (כמודגש במקומות רבים בתורתנו הנקראת 'תורת חיים' — הוראה בחיים), אלא יש חובה למלא זמן זה בתוכן אמיתי.

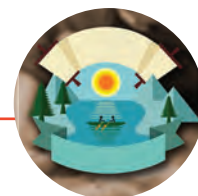
"אמנם, אין זה זמנה של שנת הלימודים, שבה ממלאים את הזמן ע"י הישיבה בבית הספר וע"י לימוד מתוך ספרי לימוד, אבל אעפ"כ, ישנה דרך נוספת, אשר, במובנים רבים, יכולה לפעול על הילד עוד יותר, כך שזמנו יהי ממלא בתוכן אמיתי, והיא: 'כאשר בחיצוניות נראה שמספרים לו סיפור אבל תוכן הסיפור הוא עניני מוסר, ועוד יותר — תוכן חסידי. ועד"ז כשמראים לו שהמשחק שלו יכול להיות בצעצועים כאלו שמדגישים את חשיבות הצדקה, או העזרה לזולת, וכיו"ב. 'ולדוגמא — ע"י משחק בחיפוש 'אוצר', שבכך מודגש כיצד כל יהודי צריך לחפש את ה'אוצר' הטמון בעולם ובכל יהודי, כתורת הבעש"ט עה"פ 'כי תהיו אתם ארץ חפץ' — שהקב"ה אומר לכאן"א מ ישראל, ולכל עם ישראל, שכל אחד מהם הוא עולם מלא, 'ארץ', שיש בה 'אבנים טובות ומרגליות' ברוחניות — הדבר היקר ביותר שיכול להיות, יוקר וחשיבות אמיתית, ברוחניות ובפשטות, ולכל יהודי ניתנה שליחות קדושה לגלות את ה'אוצר' בעצמו, ובכל היהודים שבסביבתו. (משיחת ט"ב סיון ה'תשמ"ו למסיימות ומדריכות, תנ"מ התועדויות ה'תשמ"ו ח"ג ע' 618)

"[In camp,] you shouldn't leave the child in a situation without any real value. Even if the child is being adequately entertained and doesn't recognize this lack, if there are no values being imparted, the time is really empty and wasted.

"True, [camp] is not the time of official classes, when the child learns from a sefer, but there are other ways to impart values to the child. When you tell a story, you can weave a valuable lesson, or even a Chassidic idea, within it. Similarly, you can use the games you play with the children as a way to teach about tzedakah or helping others, etc.

"For example, you can play 'hide and go seek' and, while playing, emphasize that this game teaches us that everything and every person in this world has a treasure that is hidden within him. The Baal Shem Tov explains the posuk תהי' אדם ארץ חפץ to mean that Hashem is telling every person, 'You are a complete world — ארץ — who is full of precious treasures — חפץ. And your mission on this earth is to reveal the treasure within yourself, as well as all the Yidden around you.'"

[Toras Menachem Hisvaaduyos 5746 v.3 p.618]

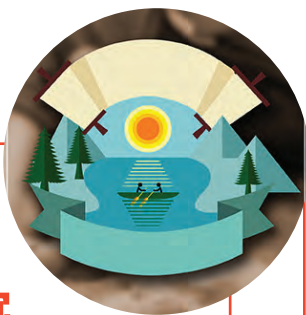
INFUSING EACH MOMENT WITH YIDDISHKEIT

"Whether it's a scavenger hunt, craft, or even clean-up, every part of every activity can and should be injected with kedusha. While playing ball, the ball and teams can each be assigned names that relate to the mitzva-theme being addressed that day or week. No matter the activity, nor the amount of time to be allotted to it, we must ask ourselves what messages the children will be taking home as a result, and ensure that we can answer satisfactorily."

—Rabbi Moishe Y. Engel, Long Beach, California

"The songs sung at lineup and while on the bus are a most powerful tool. They stay with a child forever and can pop up at the most unexpected of times. We have made it our business to pump up even the silliest cheer with a Jewish message and have seen the ripple effects on numerous occasions."

—Mrs. Simie Schtroks, Surrey, British Columbia

MAKING IT A FAMILY EXPERIENCE

“Though camp serves a purpose in and of itself, it should also be viewed as a window to so much more. The children who come have families and these families need to be touched, as well. When a father comes to collect his children, invite him inside and encourage him to lay tefilin. When the mother comes, speak to her about mikvah, about kashrus.”

—*Rabbi Boruch Shlomo Cunin, Los Angeles, California*

“At the end of the summer, we make a grand Shabbos party. All the parents, relatives and friends are invited to see the children perform and receive certificates and awards—it’s a mini graduation ceremony. This affords a superb opportunity to establish connections with many more people than we would otherwise have reached.”

—*Rabbi Nissan Dovid Dubov, Wimbledon, England*

“Our counselors visit the homes of each of their campers during camp. This allows their shlichus to impact the camper’s home and family as well as strengthen the keshar with the camper. Our community members really enjoy the opportunity to have a candid conversation with a Chassidishe girl and are often more open to discussions on Yiddishkeit with the counselors than with the rabbi or rebbetzin.

—*Rabbi Zalmy Kudan, S. Barbara, California*

REMEMBERING THAT IT IS THE REBBE’S CAMP

“Just as we must ensure that the Rebbe would be happy to enter our campsite at any given moment, we must also take care that the Rebbe would feel comfortable joining us on any of our trips off-site. Making a habit of consulting with a rov and mashpia, as well as asking ourselves how the Rebbe would feel if he were to walk in at any given moment are great ways to help us keep ourselves in check.”

—*Rabbi Berel Mockin, Montreal, Quebec*

“We are very particular about whom we choose to join our team of counselors. The girls who are successful here are those who come to be a part of our shlichus. Working for Camp Gan Yisroel is working for the Rebbe’s camp, and our counselors commit to that before they get on the plane. Using webinars, trainings, multiple references, and intentionally designed interview questions we are able to identify and train the counselors who are ready for shlichus as opposed to those looking for a summer job.”

—*Rabbi Zalmy Kudan, S. Barbara, California*

SERVING AS LIVING EXAMPLES

"Children see straight through us. As such, in order for our songs and activities to make an impact, we need to ensure that we and our staff are truly modeling Yiddishkeit and yiras Shomayim at their best. Ultimately, what the campers observe in our behavior makes a more powerful statement than our most eloquent of words. And indeed, the most teachable moments are usually those that go unplanned."

—Rabbi Moishe Y. Engel,
Long Beach, California

א לבעדיקן ביישפיל

בשעת מ'ויל עפעס פועל'ן ביים מודרך ומחונך - דארף מען' צום אלעם ערשטן באווייזן דעם מודרך א לעבעדיקן ביישפיל, און אויב ניט, קען מען ניט מצליח זיין אין דערויף - און ווי מ'זעט בפועל אז דער מודרך ומחונך פרעגט, אז וויבאלד דער מדר'ך איז א "נאה דורש", דארף ער זיכער זיין א "נאה מקיים". ביז וואנעט אז בשעת מ'ויל פועל'ן ביי אים א געוויסער ענין, דארף דער מחנך ומדר'ך באווייזן אז ער טוט דאס כמ"פ ככה, ווארום דער מחנך ומודרך מאכט ביי זיך דעם חשבון, אז וויבאלד דער מדר'ך העומד על גביו טוט אין אזא כמות ואיכות, וועט ער יוצא זיין אויך ווען ער וועט טאן האלב דערפון, דריי-פערטל דערפון, אדער עכ"פ עפעס ווייניקער דערפון - וואס דערפון איז פארשטאנדיק, אז וויפל ער מאנט ביים מחנך, דארף ער באווייזן א לעבעדיקן ביישפיל אז ער טוט כמ"פ ככה, כדי אז ער זאל זיין זיכער אז דבריו "ופעולותיו (וואס "אדם חס על מעשיו ידיו") זאלן זיין בהצלחה (משיחת ש"פ קרח ה'תשל"ח)

"When a person wishes to affect his student, he must first serve as a living example. Otherwise, he will not be successful. The student rightfully believes that his teacher or mentor must practice what he preaches. As such, when a teacher or mentor wishes to make a specific impact, he must demonstrate to his student that he does this very thing, but to a far greater extent. This is because the student will reckon that since his teacher or mentor performs this to such degree, he—the student—can get away with doing half as much, or three-quarters, or even less. By the teacher or mentor serving as a living example to a far greater degree than that which he wishes to impart, he will ensure that his words and actions will be successful."

(Shabbos Parshas Korach 5738)

How can we empower our staff to live up to the Machane Gan Yisroel name?

Photo courtesy of Camp L'man Achai

► **Work with the Schools:**

Teachers, principals, mashpiim and Bnos Chabad staff can help get students geared up toward working in the Rebbe's mosad. If you plan to be near a high school or yeshiva, let the schools know that you are available to present a workshop or farbreng about the zechus and achrayus of working in Camp Gan Yisroel. Students can be educated as to the huge difference they can make, not only to the campers, their families, and the non-frum staff, but to the shlichim's children. School staff can then be encouraged to build on this by inviting other shlichim to speak, or initiating a "hachona" campaign in this regard.

► **Set a Good Example:** When the directors and head counselors are focused on ensuring that every moment of every day be one that is befitting for Machane Gan Yisroel, their enthusiasm and sensitivity will be contagious and automatically rub off on the staff.

► **Establish Chavrusas with Baalei Batim:** Having your staff learn b'chavrusa once or twice a week with baalei batim in your community is a win-win situation. The staff take the learning seriously and the community gains immeasurably, as well.

► **Create Incentives for Learning, Bikur Bayis and More:**

Earning an all-expenses-paid trip for learning a certain amount of time per week is one way to motivate staff. You can also pay staff members up to 35% of their wages as a bonus for attending minyonim and shiurim, as well as visiting local families.

► **Hire a "Counselors' Counselor":** Entrust one older staff member with the responsibility of planning after-camp activities and trips for the staff, as well as overseeing their general wellbeing. Maintaining open lines of communication with this staff member and requesting schedules and itineraries in advance will help you ensure that all is in order. Of course, though you may have appointed one staff member to assist with these matters, it is important for all staff members to see and feel that you are directly involved in, and care equally as much about the after-camp hours as you do to the goings on during camp hours.

► **Arrange Farbrengens:**

Arrange staff farbrengens once a week with local shlichim, and, if feasible, occasionally with the staff from nearby shlichim's camps.

► **Schedule Frequent Staff Meetings and Shiurim:**

The time that the staff spend at meetings and shiurim is the time to really impart what shlichus is all about. It's here that we teach the Chassidic approach to challenges, halocha, camp activities, and other issues that come up. Spending time choosing an impactful topic for the staff shiur and preparing it well, with PowerPoint productions, handouts, etc., lets the counselors know that you value their limud haTorah and Chassidishe growth as much as their performance during camp hours.

The Rebbe's Garden

In 2011, the Foundation for Jewish Camp released a groundbreaking study that clearly demonstrated that childhood camp experience has a significant impact—in some respects a highly substantial impact—on adult Jewish practices and commitments. This report has prompted many Jewish foundations to pour millions of dollars into the expansion of Jewish camps domesti-

cally and abroad. In 2014, the JCCA partnered with the Grinspoon Foundation to help strengthen their day camp network of 135 camps.

More than fifty years prior, without any statistical analysis or empirical data, the Rebbe foresaw how a camp experience can transform an individual and moved to plant a garden. “A person is compared to a tree, a young child like a small sapling,” the Rebbe stated in 5717 during his second visit to Camp Gan Yisroel. “Every small change to the sapling will impact the eventual growth of the tree. We have the unique opportunity to ensure that the next generation of Yidden grow as strong and tall Jews, proud of their heritage and inspired to ensure its continuity.”

Indeed, the Rebbe tended to his precious garden firsthand, ensuring that every detail was attended to in total perfection. The Rebbe traveled upstate in 5716, 5717 and 5720 to visit the camp - the only deviation from his daily routine throughout 44 years of nesius and his only travels outside of the five boroughs. The Rebbe saw Gan Yisroel as a garden of boundless possibility and entrusted his shluchim with the task of sowing the seeds of a Jewish future within it. And from those small seeds grew something so dynamic that a half century later Camp Gan Yisroel leads the world as the largest overnight and day camp network for Jewish children with 400 camps worldwide, 10,000 staff members, and a remarkable 150,000 children participating each summer.

“השי”ת יצליח אתכם, שתלכו בדרכים האמורים לעיל, הלך וגדל בעילוי אחר עילוי, ועד שבקרוב ממש ילכו לצאת אתכם לקראת משיח ולומר ‘ראו גידולים שגדלת’, אלו הם הילדים שחינכנו, והם ראויים להיות חייליו של משיח (משיח’ס סאלדערס), שיבוא בקרוב ממש, בימינו, ויוציא אותנו מהגלות, בגאולה האמיתית, אמנ”.

(משיחת ט”ו תמוז ה’תשי”ז בג”י)

“Hashem should grant you all success in the abovementioned manner. You should grow to be taller and stronger, until the arrival of Moshiach when we will greet him and say, “ראו גידולים שגדלת,” these are the children whom we nurtured and they are worthy of being Moshiach’s soldiers. May he come imminently and take us out of this golus with the complete Geulah, Amen!”

(15 Tammuz, 5717 in Gan Yisroel, Ellenville, New York)

ואסיים בנקודה שקרובה היא ללבי...”
והנני - פארקאכט - אין דעם, זה כמה שנים,
והוא ע”ד עריכת דעי קעמפ לימי החופש
מלימודי חול, שאז יכולים, בהכנה מתאימה,
לפטמם בלימודי קדש מבלי בלבולי לימודי
חול ובתי ספר העמים, ולמחנך ותיק בודאי
“האריכות בגודל הענין אך למותר
(אגרות קודש ח”ג ע’ רכט)

“I will conclude with a point that is close to my heart and in which I have been ‘farkocht’ for a number of years—that of arranging day camps for children [to attend] during their school vacation. With appropriate preparation it is then possible to infuse [the children] with limudei kodesh without interference from secular studies and the public school atmosphere. For an experienced mechanech like you, there is no need to elaborate.”

(Igros Kodesh v.13 p.229)

Contributing writers: Rabbi Chayim Lieberman, Rabbi Duvi Feldman, Mrs. Elky Railport